

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/2343/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123411272
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Puškášová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123411272.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., IČO: 36 432 105, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 648 892, Komenského 3, 974 11 Banská Bystrica, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 519,62 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Dulina, súdny exekútor, Exekútorický úrad Ľ. Štúra 12, 071 01 Michalovce, pod sp.zn. 30EX 736/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- II. Súd oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.10.2023 domáhal od povinného vymoženiu 519,62 Eur s prísl., na základe exekučného titulu – Platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. XXX/XX/XXXX E. F. XX.XX.XXXX, právoplatný a vykonateľný dňa 25.05.2023 (ďalej len „Exekučný titul“). Poverením číslo ECLI: G.:D.:H.:XXXX:XXXXXXXXXX.X zo dňa 16.10.2023, poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolf Dulina, súdny exekútor, Exekútorický úrad Ľ. Štúra 12, 071 01 Michalovce, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 30EX 736/23.

2. Dňa 06.09.2023 vydal poverený súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému podľa priloženej doručky doručené dňa 23.10.2023. Dňa 03.11.2023 bol na poštovú prepravu odovzdaný Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 30.10.2023. Súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie predložil súdu dňa 28.11.2023 spolu s doručenkou preukazujúcou doručenie Upovedomenia o začatí exekúcie povinnému; a tiež vyjadrenie oprávneného zo dňa 16.11.2023.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie si povinný prevzal dňa 23.10.2023 a Návrh na zastavenie exekúcie podal dňa 03.11.2023, takže súd konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda má odkladný účinok.

4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 30.10.2023 (ďalej len „Návrh povinného“) uviedol, že žiada zastavenie exekúcie, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul bol zrušený a sú tu iné skutočnosti ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Svoj návrh odôvodnil tým, že cit.: „Dňa 28.04.2017 bola uzatvorená medzi mnou ako žalovaným a Zinc Euro, a.s., Rámcová Zmluva – Dĺžník. V dikcii ustanovenia čl.8 predmetne Rámcovej zmluvy je uvedené, že dĺžník udeľuje sprostredkovateľovi plnomocenstvo, na uzatváranie jednotlivých Zmlúv o pôžičkách s investormi v mene a na účet dĺžníka. V rámci jednotlivých zmlúv je uvedené, že I. bol rovnako ako klient, zastúpený spoločnosťou Zinc Euro a.s., so sídlom

Karpatská 3256/15, Poprad 058 01, IČO: 47 918 551. V rámcovej zmluve INVESTOR – Novácia, je plnomocenstvo investora udelené žalobcovi obsiahnuté v čl.10 predmetnej zmluvy. Pri uzatváraní Zmlúv o pôžičke je osoba Investora aj Dlžníka zastúpená spoločnosťou Zinc Euro. Napriek tomu, že Investor aj Dlžník majú protichodné záujmy, obaja sú zastúpení rovnakým subjektom.“ K predmetnému tvrdeniu povinný pripojil stať Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoScp/53/2021 zo dňa 22.02.2022, ktorej obsahom bola časť odôvodnenia, kde odvolací súd pojednával o zastúpení strán, kde pri uzatváraní rámcovej zmluvy je jedna aj druhá strana (veriteľ aj dlžník) zastúpená jedným zástupcom (Zinc Euro, a.s.). Odvolací súd svoj názor odôvodnil tým, že pri uzatváraní zmlúv nemôže jedna strana zastupovať druhú stranu alebo že jeden zástupca bude zastupovať obe zmluvné strany, nakoľko vzťah subjektov, z ktorých je aspoň jeden nositeľom práva a jeden nositeľom povinnosti, má odlišné záujmy, a takýto právny úkon je absolútne neplatný, z čoho vyplýva, že aj zmluva je od začiatku neplatná. Ako ďalší dôkaz na podporu svojich tvrdení povinný predložil aj časť Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25CoScp/4/2020 zo dňa 20.10.2020, ktorej obsahom bola časť odôvodnenia, ktorá sa taktiež zaoberá zastúpením strán zmluvného vzťahu totožnou osobou – sprostredkovateľom Zinc Euro so záverom, že takýto právny úkon je absolútne neplatný, z čoho vyplýva, že aj zmluva je od začiatku neplatná. Povinný zastáva názor, že zmluva je od začiatku neplatná (s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a preto je potrebné sa vysporiadať s otázkou jej neplatnosti. Podľa § 22 ods. 2 zákona Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Ďalším predloženým rozhodnutím je rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/50/2021 zo dňa 10.02.2022, kde sa pojednáva o legitímácii zmluvných strán z dôvodu, že tieto osoby (dlžníci aj investori) sú v zmluve o pôžičke označené nedostatočne, len číselným kódom, a nie je teda možné považovať toto označenie strán za určité, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy. Povinný zastáva názor, že tzv. „peer to peer“ pôžičky predstavujú zastretý (simulovaný) právny úkon. V poslednom povinný namieta vydanie platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1, § 7 písm. g), § 8 písm. f) zákona č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch. V tejto súvislosti povinný poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 118/2019 z 12. novembra 2019, podľa ktorého „Vyšší súdny úradník môže vyhotoviť návrh rozhodnutia len podľa pokynov zákonného sudcu, alternatívne si musí zákonný sudca návrhu rozhodnutia osvojiť, poprípade revidovať ho podľa vlastného uváženia. Je teda potrebné zásadne rozlíšiť rozhodnutie sudcu ako individuálny právny akt, ktorý je prejavom jeho právomoci a návrh rozhodnutia (jeho písomného vyhotovenia) vyhotovený vyšším súdnym úradníkom, ktorá takú povahu nemá (na rozdiel od vlastného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka - čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 7 písm. g), § 8 ods. 2 písm. f) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, ktorý ho iba pripravoval (teda pripravoval jeho návrh), je z ústavnoprávneho hľadiska zjavne neopodstatnená.“ Na základe vyššie uvedených skutočností povinný žiada o zastavenie exekúcie.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 30.10.2023 (ďalej len „Vyjadrenie oprávneného“) uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie navrhuje zamietnuť, nakoľko exekučný titul je riadne vykonateľný a právoplatný, t. j. nebráni vymáhateľnosti nároku. K tvrdeniam povinného uvádza, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Exekučnému súdu bol predložený právoplatný a vykonateľný exekučný titul – Platobný rozkaz sp.zn. XXX/XX/XXXX - XX E. F. XX.XX.XXXX, ktorý vydal Okresný súd Rimavská Sobota. Predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2023. Právoplatnosť rozhodnutia možno definovať ako vlastnosť, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia je potrebné chápať ako vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Na základe uvedeného mal súd na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie po jeho preskúmaní ako aj po preskúmaní exekučného titulu za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vo výške priznanej vyššie uvedeným exekučným titulom. Exekučné konanie a teda aj exekúcia sa začali dôvodne. Exekučný súd v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Exekučného poriadku preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, nezistil dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a vydal poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomil o tom oprávneného. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné

bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v podľa ustanovenia §61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že súd nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Povinným namietané dôvody je potrebné vyhodnotiť ako okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Navrhuje preto, aby súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko povinný nepredložil súdu žiadny relevantný dôkaz, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, a v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného ani k vyjadreniu oprávneného na zastavenie exekúcie priamo nevyjadril, uviedol len to, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo (podľa doručky) doručené povinnému dňa 23.10.2023, návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu dňa 03.11.2023, t.j. v zákonnej lehote na podanie tohto návrhu podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

11. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

15. Podľa § 48 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil, čo mu exekučný titul ukladá.

16. Vo svojom podaní, Návrhu na zastavenie exekúcie, povinný uviedol, že exekúciu navrhuje zastaviť podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a), b), d) a e) z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi povinným a oprávneným je neplatný právny úkon, z ktorého teda oprávnenému ani nemôže vzniknúť nárok, a zároveň poukazuje na vydanie exekučného titulu vyšším súdnym úradníkom.

17. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

18. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

19. Pri posudzovaní skutočností uvedených povinným a oprávneným, súd preskúmal Návrh povinného, Vyjadrenie oprávneného, predložené listiny ako aj žalobu o zaplatenie 500,00 Eur s príslušenstvom podanú na Okresný súd Rimavská Sobota (B. J. K. D.. XXX/XX/XXXX), a zaujal nasledovné stanovisko.

20. Exekučným titulom v predmetnom konaní je podľa § 45 ods. 1 vykonateľné rozhodnutie súdu – Platobný rozkaz sp.zn. XXX/XX/XXXX E. F. XX.XX.XXXX, vydaný Okresným súdom Rimavská Sobota, právoplatný a vykonateľný dňa 05.05.2023, ktorý povinného zaväzuje na zaplatenie čiastky 519,62 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 500,00 Eur od 02.04.2022 do zaplatenia, a na náhradu trov konania vo výške 130,21 Eur. Okresný súd Rimavská Sobota po preskúmaní návrhu oprávneného (žaloba o zaplatenie 500,00 Eur s príslušenstvom) dňa 02.05.2023 vydal Platobný rozkaz sp.zn. XXX/XX/XXXX. Keďže voči platobnému rozkazu nebol podaný opravný prostriedok (vecne odôvodnený odpor) v zákonom stanovenej lehote, ten nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2023, tak ako

je uvedené v doložke právoplatnosti a vykonateľnosti. Platobný rozkaz nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol vlastnosť spôsobilosti byť exekučným titulom, a preto oprávnený v prípade ak si povinný nesplnil svoj záväzok riadne a včas bol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nesplnil.

21. Súd má za preukázané, že dňa 28.04.2017 povinný uzavrel s právnym predchodcom oprávneného zmluvu o pôžičke (Rámcová zmluva - Dlžník) medzi fyzickými osobami nepodnikateľským spôsobom, tzv. peer to peer pôžičku. Dňa 12.03.2021 povinný podal v súlade s príslušnými ustanoveniami Rámcovej zmluvy – F. L. B. záväznú žiadosť o pôžičku vo výške 500,00 Eur. Dlžník v tejto žiadosti splnomocnil Spoločnosť (pozn. Zinc Euro), aby uzatvorila v jeho mene s jedným alebo viacerými Investormi Zmluvy o pôžičke tak, aby celková výška Pôžičky (Dlžníkom požadovaná Pôžička) bola Dlžníkovi poskytnutá na základe jednej alebo viacerých Zmlúv o pôžičke. Dlžník sa zaviazal predmetnú pôžičku vrátane jej príslušenstva (úrok vo výške 38,5% p.a.) splatiť v pravidelných mesačných splátkach po dobu 60 mesiacov, až do jej úplného splatenia. Zároveň bol poučený o povinnosti zaplatiť Spoločnosti Poplatok za spracovanie predčasného splatenia jednotlivých Pôžičiek a o možnosti odstúpiť od Zmluvy o pôžičke bez poplatku a bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia. Dňa 15.03.2021 bola predmetná suma povinnému poskytnutá. Poskytnutie pôžičky bolo sprostredkované právnickou osobou – Zinc Euro, a.s., nakoľko vo veci konala ako splnomocnený zástupca každého jednotlivého investora, peňažné prostriedky poskytnuté formou pôžičky nepatrili jej a sama nebola účastníkom zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že zmluvný vzťah nemožno vyhodnotiť ako spotrebiteľský. Za spotrebiteľský spor a z toho plynúcu ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany možno považovať len taký spor, keď na jednej strane vystupuje dodávateľ (ktorého definícia je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na druhej strane spotrebiteľ (definovaný v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Na posúdenie zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského však nestačí naplnenie len časti hypotézy právnej normy, že na jednej strane (v tomto prípade dlžníka) vystupuje fyzická osoba, ktorá spĺňa definičné znaky spotrebiteľa. Na také posúdenie je nevyhnutné, aby na druhej strane (na strane veriteľa) vystupoval dodávateľ. V prejednávanej veci ale na strane oprávneného (veriteľa) nestál dodávateľ.

22. Povinný uzavrel zmluvu o pôžičke s viacerými fyzickými osobami (investormi), pričom títo mali postavenie nepodnikateľov. V rámcovej zmluve – investor boli identifikovaní menom, dátumom narodenia, rodným číslom a ID číslom - menom používateľa internetového portálu M., ktorými sú len fyzické osoby, ktoré nemali status podnikateľa, keďže do pôžičky investovali vlastné peniaze. Ide o pôžičku nebankového charakteru, kde na rozdiel od iných nebankových pôžičiek sú teda poskytovateľmi úveru fyzické osoby. Ide o investorov, ktorí požičiavajú svoje peniaze žiadateľom o pôžičku. Veriteľ a ani subjekt vystupujúci ako sprostredkovateľ požičiavania, nemusia disponovať povolením na činnosť zo strany Národnej banky Slovenska a poskytovanie takýchto pôžičiek nie je regulované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Takéto pôžičky nie sú spotrebiteľským úverom a poskytovanie takýchto pôžičiek nie je regulované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nespotrebiteľský charakter obdobných sporov konštatoval aj napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 2Ndc/11/2018 zo dňa 31.01.2019, ide tu o vzťah viacerých fyzických osôb, z ktorých ani jedna nie je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. nie je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (k uvedenému viď napr. aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/294/2018 zo dňa 23.04.2020 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoCsp/16/2022 zo dňa 29.09.2022 a ustálenú súdnu prax súdov v rámci celej Slovenskej republiky, napr. rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 5C/18/2021 zo dňa 27.07.2021, Rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 5Csp/8/2021 zo dňa 31.05.2021, Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5Csp/41/2021 zo dňa 01.07.2021, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 10Csp/45/2021 zo dňa 27.09.2021, Rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 12Csp/12/2021 zo dňa 29.07.2021, Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11Csp/19/2021 zo dňa 24.06.2021, Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Csp/190/2020 zo dňa 13.07.2021, Rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 21Csp/4/2021 zo dňa 25.08.2021 a ďalšie.).

23. V danom prípade vzťahu medzi účastníkmi vznikli na základe crowdfundingu, ktorý patrí medzi alternatívne finančné nástroje a ktorý vznikol ako dôsledok rozvoja finančných technológií. V Slovenskej republike medzi tzv. "peer to peer" crowdfundingové platformy patrí Žltý melón či Zinc Euro. Na

uvedenom nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že poskytnutie pôžičky bolo sprostredkované právnickou osobou – Zinc Euro, a.s., nakoľko vo veci konal len ako splnomocnený zástupca každého jednotlivého investora, peňažné prostriedky poskytnuté formou pôžičky teda nepatrili jej a sama nebola účastníkom zmluvy. Preto by nebolo možné vzťah medzi investormi a povinnými vyhodnotiť ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho ani nebol dôvod prejednať spor podľa ustanovení o ochrane spotrebiteľa; a v exekučnom konaní naň aplikovať ustanovenie § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý pojednáva o neprijateľných zmluvných podmienkach v (spotrebiteľskom) konaní a následne tieto posudzovať v štádiu exekučného konania v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

24. V nadväznosti na rozhodnutie Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022 bol prijatý záver, podľa ktorého je činnosť exekučného súdu obmedzená len na tie situácie, kedy povinný v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie namieta existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pri ktorých sa domnieva, že majú, resp. mohli by mať vplyv na vymáhaný nárok. Na základe uvedeného všeobecný súd v rámci exekučného konania nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu – platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože by tým rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu. Nakoľko sa v predmetnom konaní nejedná o spotrebiteľský spor, exekučný súd nemá právomoc takýto prieskum vykonateľného rozhodnutia vykonávať. Uvedené závery sa rovnako vzťahujú aj na iné exekučné tituly, keď exekučný súd je nielen viazaný výrokom exekučného titulu, ale aj zisteným právnym a skutkovým stavom, z ktorého sa pri vydaní exekučného titulu vychádzalo (teda aj titulom, akým bola pohľadávka v exekučnom titule priznaná). Pokiaľ by exekučný súd pristúpil k prehodnocovaniu povahy vymáhanej pohľadávky, išlo by už o hmotnoprávny prieskum exekučného titulu. Sporné porušenie zákazu obsiahnutého v ustanovení § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka a námietka aktívnej legitimácie oprávneného, na ktoré povinný poukazuje, mali byť predmetom základného konania, kde súd rozhoduje o nároku oprávneného a povinnému ukladá určitú povinnosť. Povinný bol v Platobnom rozkaze riadne poučený o možnosti podať proti nemu vecne odôvodnený odpor, ktorým by sa súd v základnom konaní zaoberal.

25. Oprávnený podal na okresný súd žalobu o zaplatenie 500,00 Eur spolu s príslušenstvom. Ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom. V danom prípade súd nárok oprávnenému priznal a platobný rozkaz vydal. Nakoľko povinný proti platobnému rozkazu nepodal riadny opravný prostriedok, t.j. nepodal vecne odôvodnený odpor, a teda platobný rozkaz nebol zrušený a nebolo na prejednanie veci nariadené pojednávanie, predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a stalo sa podkladom (tohto) exekučného konania. V základnom konaní sa postupovalo podľa Civilného sporového poriadku a výsledkom konania je spôsobilý exekučný titul podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, na podklade ktorého sa vykonáva táto exekúcia.

26. K námietke povinného, že exekučný titul bol vydaný vyšším súdnym úradníkom súd uvádza nasledovné. Zákon č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch (v znení účinnom od 01.01.2023) vo svojich ustanoveniach upravuje postavenie a činnosť súdnych úradníkov. Vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Vyššiemu súdnemu úradníkovi bola podľa ustanovenia § 5 zákona o súdnych úradníkoch zverená právomoc konať a rozhodovať na základe poverenia sudcu o návrhu na vydanie platobného rozkazu, v konaní o dedičstve, v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom, v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí, ak nejde o výkon rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým dieťaťom po obmedzený čas alebo o výkon rozhodnutia o návrate maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, v konaní o výkon rozhodnutia súdnych pohľadávok podľa osobitného predpisu, v upomínacom konaní, pričom vyšší súdny úradník nemôže vydať rozhodnutie, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie. Nakoľko exekučným titulom bol Platobný rozkaz, o ktorého návrhu na vydanie bola vyššiemu súdnemu úradníkovi zákonom zverená právomoc, je námietka povinného v tomto ohľade irelevantná. K predmetnému Uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 118/2019 z 12.11.2019 súd uvádza, že tento sa týkal námietky sťažovateľa o neexistencii individuálneho poverenia pre vyššieho súdneho úradníka pri vyhotovovaní rozhodnutia, ktoré bolo vydané sudcom, a s týmto konaním nijako nesúvisí.

27. Súd nad rámec uvádza, že exekučný titul je materiálne vykonateľný, nakoľko sú v ňom presne vymedzení účastníci konania a vo výroku sú jasne určené práva aj povinnosti oprávneného ako aj povinného a je jasne určený rozsah plnenia. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní (tzv. materiálne vykonateľnosť). Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku, t.j. po vzniku exekučného titulu. Účastník konania, ktorý má pochybnosť o rozhodnutí iba na základe tvrdení žalobcu a s povinnosťou uloženou platobným rozkazom nesúhlasí, má možnosť proti tomuto rozhodnutiu podať odpor s vecným odôvodnením, o čom je riadne poučný. V predmetnom (základnom) konaní má súd za preukázané, že žalovaný (povinný) v zákonom stanovenej lehote odpor nepodal a tvrdenia žalobcu (oprávneného) nepoprel, čím sa rozhodnutie stalo právoplatné a vykonateľné. Obsahom týchto rozhodnutí ako aj doložkou o ich právoplatnosti a vykonateľnosti je (exekučný) súd viazaný a musí z nich vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že prípadné vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

28. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie ukladajúce určitú povinnosť, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

29. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade predloženého právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Súd tak mohol konštatovať, že nárok oprávneného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie a aj vydania poverenia na vykonanie exekúcie bol v plnom rozsahu dôvodný.

30. Súd konštatuje, že tento návrh na zastavenie exekúcie je nedôvodný, pretože povinný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku. Nakoľko neboli naplnené predpoklady cit. ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

31. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

32. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

34. Z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, oprávnenému možno prisúdiť plný úspech vo veci. Nakoľko si ale oprávnený ich nárok neuplatňoval, a povinnému trovy konania súd nepriznal pre procesný neúspech, súd rozhodol tak, že oprávnenému ani povinnému uvedený nárok nepriznal, tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.